Fika med Hannah

6000 SVENSKA ORD

Dagens berättelse:

Vi skulle bara flytta

AVSNITT 5 - Vi skulle bara flytta

Flytt och bostad

1.flytta	move	10.köra	drive
2.ett hus	house	11.hyra	rent
3.en bostad	home	12.en adress	address
4.en hall	hallway	13.post	mail
5.en lastbil	truck	14.en leverans	delivery
6.en dörr	door	15.måla	paint
7.en granne	neighbor	16.ett vardagsrum	living room
8.en balkong	balcony		
9.ett tak	ceiling	17.en nyckel	key

Familj och hemmaliv

18.en dotter	daughter	27.en toalett	toilet
19.ett rum	room	28.en kudde	pillow
20.en säng	bed	29.ett badrum	bathroom
21.en vägg	wall	30.ett sovrum	bedroom
22.en dock	doll	31.ett paket	package
23.en bebis	baby	32.blå	blue
24.en matta	rug	33.kall	cold
25.förstöra	ruin	34.somna	fall asleep
26.en leksak	toy		

Arbete och vardag

35.en timme	hour
36.en telefon	phone
37.viktig	important
38.en lördag	Saturday
39.en frukost	breakfast
40.tunga	heavy
41.en hammare	hammer
42.beställa	order
43.en pizza	pizza
44.bygga	build
45.en instruktion	instruction
46.skruva	screw
47.stolt	proud
48.ett garage	garage
49.sälja	sell
50.fixa	fix
51.ett ljus	light

MINA ANTECKNINGAR

♡ Känner inte igen

✓ Kan redan

TIPS! Skriv meningar med orden du lärt dig. Det hjälper dig att komma ihåg dem!

Rörelse och utrymme

52.en trädgård	garden
53.en soffa	sofa
54.höger	right
55.vänster	left
56.lyfta	lift
57.vrida	twist
58.fast	stuck
59.en repa	scratch
60.fram	forward
61.en trappa	stairs
62.klättra	climb
63.ramla	fall
64.tappa	drop
65.smal	narrow
66.mäta	measure
67.släpa	drag
68.sönder	broken

Saker och ägande

85.en karta	map
86.en låda	box
87.en möbel	furniture
88.en utsikt	view
89.ett skåp	cabinet
90.en lampa	lamp
91.en tidning	newspaper
92.tålamod	patience
93.städa	clean
94.en spegel	mirror
95.en handduk	towel
96.äga	own
97.en ägare	owner
98.ett kontrakt	contract
99.ordning	order
100.ett papper	paper

Känslor och reaktioner

69.överleva	survive
70.vacker	beautiful
71.gråta	cry
72.en strid	fight
73.trasig	broken
74.hungrig	hungry
75.sakna	lack
76.sucka	sigh
77.en semester	vacation
78.panik	panic
79.arg	angry
80.ropa	shout
81.skrika	scream
82.ett skratt	laughter
83.lycklig	happy
84.överens	agree

MINA ANTECKNINGAR

Ta en paus, var stolt över dig själv och fortsätt i din egen takt.

DU HAR KLARAT

500 av 6000 ord!

Bra jobbat! Små steg varje dag tar dig långt.

♡ Känner inte igen

✓ Kan redan

TIPS! Skriv meningar med orden du lärt dig. Det hjälper dig att komma ihåg dem!

Fika med Hannah

Vi skulle bara flytta

Har ni någon gång tänkt att det inte kan vara så svårt att flytta? Man packar sina saker, kör till sitt nya hus, ställer in möblerna och börjar sitt nya liv. Ungefär så tänkte min man Oscar. Vi hade köpt en bostad med en stor trädgård, och vi såg verkligen fram emot att bo där. Men vi hade bara tre dagar på oss. Vi fick nycklarna på fredagen och skulle lämna tillbaka lägenhetsnycklarna på måndagen. Tre dagar, två små barn och alldeles för många saker. Oscar hade redan planerat var allt skulle stå. Han hade ritat en karta över huset och räknat ut hur mycket vi kunde hinna på en timme. Själv hade jag bara ett mål: att överleva helgen.

Vår dotter Alice hade valt sitt rum. Hennes säng skulle stå mot en rosa vägg, hennes favoritdocka skulle få en egen låda, och lillebror Nils fick absolut inte röra hennes saker. Nils är fortfarande vår lilla bebis, även om han själv säkert tycker att han är stor. Han var inte särskilt intresserad av flytten. Han ville mest sitta i kartongerna och tugga på dem. På fredagseftermiddagen fick vi äntligen nycklarna. Jag stod i vår nya hall och försökte föreställa mig hur fint allt skulle bli. Då ringde Oscars telefon. Det var hans bror Daniel, som skulle hjälpa oss under helgen. Hans hjälp skulle bli otroligt viktig. Det förstod vi redan innan vi hade börjat bära.

Resten av fredagen packade vi. Och packade. Och packade lite till. Jag hittade bland annat en kartong full med gamla sladdar som ingen av oss kunde förklara varför vi hade sparat. Oscar sa att de kunde vara bra att ha. Till vad vet jag fortfarande inte. På lördag morgon åt vi en snabb frukost, och sedan kom Daniel. Vi hade hyrt en lastbil, och nu skulle allt gå snabbt. Åtminstone enligt Oscars schema. Till en början gick det ganska bra. Sedan kom vi till vår stora, tunga soffa. Det är märkligt hur en helt vanlig möbel kan bli enorm när den ska genom en dörr.

Oscar och Daniel försökte bära ut den rakt fram. Det gick inte. Daniel tyckte att de skulle gå åt höger, Oscar åt vänster. De försökte lyfta soffan högre och vrida den på sidan. Till slut satt den helt fast. Dessutom fick väggen en liten repa. Precis då kom vår granne förbi och frågade hur det gick. Jag svarade att det gick fantastiskt: vi hade kommit fyra centimeter fram på tjugo minuter. Han skrattade. Jag var inte riktigt på samma humör. Till slut fick Oscar och Daniel ut soffan, och vi kunde köra till huset. Det var en vacker känsla att äntligen komma dit med våra saker. Vi hade en liten balkong, fin utsikt och mycket mer plats än i lägenheten.

Alice sprang uppför vår trappa och visade var hennes matta skulle ligga. Hon förklarade också att Nils inte fick komma in och förstöra hennes saker. Nils svarade genom att kasta en leksak på golvet. Sedan hittade han vår nya toalett och försökte stoppa ner en strumpa. Några minuter senare öppnade han ett tomt skåp och satte sig där inne. Jag tänkte att vi åtminstone hade lyckats packa upp ett av barnen. På söndagsmorgonen var vi redan helt slut. Alice kunde inte hitta dockans kläder och började gråta. Nils försökte klättra upp på en kartong och var nära att ramla. Jag stod mitt i allt kaos och försökte bestämma vilken strid jag skulle ta först. Med små barn kan man ju inte vinna alla.

Och just då hände något fantastiskt. Barnens farmor Agnes ringde och erbjöd sig att ta hand om Alice och Nils, även över natten, medan vi fortsatte flytta. Jag tror aldrig att jag har blivit så glad över ett telefonsamtal. Det var helgens bästa present. Alice ville först stanna och ordna sitt rum, men ändrade sig när hon hörde att de skulle leka och sova hos farmor. Nils behövde inte övertalas alls. Han älskar att vara hos Agnes. När barnen hade åkt blev det plötsligt helt tyst. Ingen ropade mamma. Ingen behövde en blöja. Ingen försökte stoppa något i toaletten. Oscar och jag stod bara där och njöt. Sedan fortsatte vi arbeta.

Under en säng hittade vi en kudde. I förrådet låg en hammare, en trasig lampa och en gammal tidning. Varför hade vi sparat allt detta? Ingen aning. Men tydligen hade det känts viktigt någon gång. Vid lunchtid var jag så hungrig att jag knappt kunde tänka. Jag föreslog att vi skulle beställa pizza, men Oscar ville först bygga ihop en hylla. Han tog fram en instruktion och började skruva. Efter tio minuter upptäckte han att vi verkade sakna en skruv. Han såg inte särskilt stolt ut. Jag hörde honom sucka och säga att sådant här kräver tålamod. Själv tyckte jag att det krävde semester. Helst någonstans utan flyttkartonger.

På eftermiddagen försökte vi få upp vår säng till övervåningen. Oscar råkade tappa ena änden, och vi upptäckte att trappan var alldeles för smal. Jag frågade om han inte hade tänkt mäta den innan flytten. Han hade tydligen mätt avståndet till vårt tak, men inte trappans bredd. Så vi fick släpa ner sängen igen. Då började jag nästan få panik. Vi behövde fortfarande städa lägenheten, gå igenom vårt gamla badrum och barnens sovrum och tömma vårt garage. I badrummet hittade jag en spegel och en handduk som vi hade glömt. Jag började misstänka att lägenheten skapade nya saker varje gång vi gick in.

Vi fick köra fram och tillbaka flera gånger. Vid ett tillfälle funderade jag på om vi inte borde ha valt att hyra ett möblerat hus. Men vi hade ju bestämt oss för att äga vårt hem. Nu var vi stolta ägare till ett hus fullt av kartonger. Oscar föreslog att vi kunde sälja några gamla möbler senare. Jag tyckte att det hade varit smartare innan vi bar dem upp och ner för trapporna. Sedan behövde jag hitta vårt kontrakt för att kontrollera en detalj om nycklarna. Det låg under papper med vår nya adress och information om eftersändning av post. Och som om vi inte hade nog med kartonger kom ett stort paket med köksstolar. Den leverans som skulle komma veckan efter hade tydligen kommit tidigare.

Oscar tittade på kaoset och sa att vi behövde bättre ordning. Jag blev nästan arg. På köksbänken låg hans schema på ett papper. Enligt det skulle vi ha varit klara för flera timmar sedan. Jag ville ropa att schemat var värdelöst. Kanske till och med skrika. Men i stället kom ett märkligt skratt. Jag var så trött att det kändes som om något hade gått sönder i huvudet. Vi fortsatte försöka fixa det sista. Mitt i allt började Oscar prata om att vi skulle måla en vägg blå i vårt nya vardagsrum. Jag svarade att jag helst ville hitta tandborstarna först.

Sedan kom söndagskvällen. Vi hade arbetat nästan hela dagen. Ett svagt ljus lyste i köket, och det var kall luft i huset eftersom ytterdörren hade stått öppen så länge. Jag ville bara lägga mig och somna. Men vi hade inte ens ätit en ordentlig middag. Då ringde Agnes igen. Hon hade lagat middag åt oss och ville att vi skulle komma och äta. Barnen hade det bra, och vi behövde inte ordna någonting. När vi kom dit doftade det varm, hemlagad mat. Bordet var dukat. Alice berättade om sin dag, och Nils var glad och nöjd. Och där stod en riktig middag. Inte snabbmat ur en kartong eller en smörgås som man äter stående. Riktig mat, på riktiga tallrikar, vid ett

riktigt bord.

Jag var så utmattad att jag nästan började gråta. När Agnes frågade hur jag mådde sa jag att om någon var lite för snäll mot mig just då skulle jag nog börja gråta på riktigt. Hon log och sa: ”Men sätt dig ner och ät. Ni har jobbat tillräckligt för idag.” Det var precis vad jag behövde höra. Jag tror att det var den godaste middagen jag hade ätit på väldigt länge. Inte bara för att maten var god, utan för att någon annan hade tänkt på oss, tagit hand om barnen och lagat maten. Jag kände mig så lycklig just då.

På måndagsmorgonen hade vi fortfarande några småsaker kvar i lägenheten. Hur var det ens möjligt? Vi hade ju packat i tre dagar! Men till slut var allt ute. Vi gick igenom lägenheten en sista gång, låste dörren och lämnade tillbaka vår nyckel tillsammans med de andra nycklarna. Och plötsligt var det klart. Vi hade lyckats. När vi kom tillbaka till huset stod kartongerna fortfarande överallt. Alice hade sitt nya rum, Nils hade massor av tomma lådor att leka med, och jag kunde äntligen sätta mig ner. Då sa Oscar: ”Nästa gång vi flyttar ska jag göra ett ännu bättre schema.” Nästa gång? Nej, Oscar. Vi ska aldrig flytta igen. Och för första gången under hela helgen var vi helt överens.